

Sygn. akt V CZ 56/07

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Zbigniew Strus (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa J. B.

przeciwko Bankowi [...]

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 22 czerwca 2007 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w O.

z dnia 3 stycznia 2007 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i umarza postępowanie
w zakresie objętym wnioskiem powoda z dnia 19 grudnia 2006 r.**

Uzasadnienie

Powód wnosił w piśmie z 1 grudnia 2006 r. o przestanie mu postanowienia z 30 listopada 2006 r. wraz z orzeczeniem. Mimo oczywistej niedokładności pisma Sąd Okręgowy uznał je jako żądanie nadesłania odpisu wyroku nieprawomocnego i odpis sentencji doręczył 12 grudnia 2006 r. Powód w następnym piśmie do Sądu z 19 grudnia przypomniał o pierwszym żądaniu i dodał, że zamierza skarżyć niekorzystny dla niego wyrok. W tym wypadku Sąd Okręgowy dopatrzył się podstaw do uznania, iż jest to wniosek o nadesłanie wyroku z uzasadnieniem, jednak ze względu na uchybienie terminu określonego w art. 328 § 1 k.p.c. wniosek odrzucił. Następnie uwzględnił wniosek o ustanowienie adwokata z urzędu. Pełnomocnik wniósł zażalenie na wspomniane wyżej postanowienie z dnia 3 stycznia 2007 r. oraz wniosek o przywrócenie terminu uchybionego bez winy strony i winy własnej.

Wniosek ten został uwzględniony a zażalenie przedstawione Sądowi Najwyższemu do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Dociekanie rzeczywistej woli powoda składającego wnioski sformułowane niekonsekwentnie i nieodpowiadające terminologii kodeksowej doprowadziło Sąd Okręgowy do błędnych wniosków. Trafnie Sąd zauważył, że wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem Sądu I – ej instancji był sformułowany poprawnie, nie zwrócił jednak uwagi na czynniki osobiste powoda leczonego się z powodu zaburzeń psychicznych i kardiologicznych oraz przypadkowe używanie określeń takich jak „wyrok”, „postanowienie” i „orzeczenie”. W takim wypadku dwuczłonowa nazwa oczekiwanego pisma oznaczała od początku wyrok z uzasadnieniem. Doręczenie sentencji wyroku na skutek wniosku z 1 grudnia 2006 r. nie realizowało zatem uprawnień powoda, który do chwili obecnej oczekuje doręczenia uzasadnienia wyroku z 30 listopada 2006 r. W takiej sytuacji pismo – wniosek z 19 grudnia 2006 r. nie wszczynało nowego postępowania wpadkowego, a jedynie wskazywało potrzebę doręczenia uzasadnienia wyroku. Zbędne było zatem podejmowanie postanowienia w przedmiocie jego odrzucenia, a skoro zostało

wydane, musi być uznane pozbawione podstawy prawnej i uchylone zgodnie z żądaniem żalącego się powoda.

Postępowanie wszczęte w wyniku błędnie interpretowanego wniosku podlega umorzeniu, ponieważ wydanie jakiegokolwiek aktu jurysdykcyjnego było zbędne, natomiast konieczne jest sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenie powodowi zgodnie z art. 133 § 3 k.p.c. w celu udzielenia przez pełnomocnika pomocy prawnej stosownej do okoliczności sprawy.

Przytoczone względy uzasadniają rozstrzygnięcie zgodnie z art. 394¹ § 2 k.p.c., w związku z art. 398¹⁹ k.p.c. Koszty nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu są przyznawane w orzeczeniu kończącym postępowanie w danej instancji, a w razie uzasadnionej odmowy wniesienia środka zaskarżenia w odrębnym postanowieniu.